

Patricio Guzmán, la memòria de Xile.

Aquest gener i febrer de 2018 s'està projectant a la **Filmoteca de Catalunya** un cicle de pel·lícules del director **Patricio Guzmán**, un dels cineastes del **gènere documental** més prestigiosos del cinema mundial, i el més important de Xile.

A més de la projecció d'una part molt important de la seva filmografia, hem tingut el privilegi de comptar amb el propi Patricio Guzmán a la Filmoteca els dies 26 i 27 de gener, presentant les seves darreres pel·lícules i establint un enriquidor debat amb els espectadors.

El director de la Filmoteca, Patricio Guzman al centre, i la directora de la Casa Amèrica, presentant la seva obra el dia 27 de febrer.

Va ser molt emotiu poder-li agrair personalment el seu brillant treball, i establir un diàleg amb aquest prestigiós i compromès director, autor, entre d'altres, del importantíssim documental **La batalla de Xile**, en el que va filmar el projecte de canvi social a Xile del president **Salvador Allende**, truncat pel **cop d'estat del general Augusto Pinochet**, amb l'ajut dels Estats Units. La **cruenta dictadura** que aquest va imposar en el país durant 18 anys, i també la lluita del poble per la **llibertat**.

Patricio Guzmán, gran documentalista, compromès amb la memòria històrica, denunciant la repressió, les injustícies i l'oblit, al que la dictadura de Pinochet va sotmetre al poble xilè, aspectes que han marcat profundament la història recent de Xile.

El director va presentar una de les seves darreres pel·lícules: **El botón de nácar**, de 2015.

La valoració d'aquesta obra és excel·lent: bellíssim documental i a la vegada duríssim i perturbador,

que parla de la memòria de Xile en el SXIX, durant la dictadura entre 1973 i 1991, fins l'actualitat. Filma uns paisatges impressionant del sud de Xile, on el protagonisme és de l'aigua i de les cultures que van viure en plena integració amb la natura, en aquest màgic indret del Planeta. Cinc grups ètnics que han estat exterminats durant el SXIX i SXX, i dels que només queden cinc individus. Els seus testimonis són impactants.

Al mateix lloc geogràfic, la dictadura de Pinochet va fer desaparèixer entre 1200 i 1400 persones, llançades al mar des d'helicòpters, amb un tros de rail agafat al cos, perquè mai poguessin aparèixer. Però l'oceà ha retornat alguns d'aquests morts, i s'ha pogut documentar la brutalitat de la dictadura de Pinochet i dels seus col·laboradors. El tema tant terrible **dels desapareguts durant la dictadura, persones detingudes, torturades i assassinades**, sempre buscats amb angoixa pels seus familiars. Patricio Guzmán ha treballat intensament aquest tema amb els testimonis dels familiars, arqueòlegs i d'altres investigadors, per tal de restituir la memòria històrica, dignificar les víctimes i denunciar els botxins.

Altre documental que s'ha projectat, molt bell i interessant ha estat: **Nostalgia de la luz**, on el paisatge del Desert d'Atacama, l'astronomia, la recerca del cosmos, la seva història i la seva bellesa (Patricio Guzmán és també un apassionat de l'astronomia). Des de les impressionants instal·lacions astronòmiques en el Desert d'Atacama, apareix també la vinculació amb la recerca de desapareguts durant la dictadura en aquest àrid indret, on havia hagut un camp de concentració, i el règim va ocultar els cossos dels assassinats. Apareixen testimonis que arriben amb força a la sensibilitat de l'espectador.

Aquets febrer es projectarà l'importantíssim documental **La batalla de Xile** a la Filmoteca, els dies 23 (parts I i II), i el dia 25 (part III).

Genial, commovedor i imprescindible Patricio Guzmán, gràcies per fer aquests documentals plens d'art, memòria històrica, paisatges deslumbrants, i personatges inoblidables. També per apostar per una producció artística en defensa dels drets humans i contra les injustícies.

Us animem a conèixer millor la persona i la producció artística de Patricio Guzmán entrant a la seva web: www.patricioguzman.com